

Boncza Mihály kapujánál személy szerént találván ő kegyelmeket mind magokat és ő kelmek által feleségeket, Pecsiné asszonyom nevével admonealok, hogy az mint urunk ő Nsga resolvalta magát, hogy ő keglmekkel együtt vessék az balázsfalvi jószágban mi igazságok vagyon, avagy successiójok lehetne, akár az tábla bíraira, akár az Tanácsra, Ó Naga jó szível eligazítja, az kié az jószág léssen, Ó Naga azt contentálja. Azért ő kglmekkel egy akaratból tudósítani akarja Ó Nagát; kiről is ugyan protestal is, ha elmulatják, Ó keglme oka nem léssen. Melyre Kénosi uram olyan választ tön: A ki kol-dussal perel, táskát nyer, semmit tőle nem kap, mert kezében semmi sincs, az jószágról való levelet is kezekben nem adta, lássa, ha megyen ő klme, ha nem is, ő klmével táblabirái eleiben való perek nincsen, hogy igazságokat oda producalnák. Az melyről adtuk ez pecsétés levelünket fidemediante. Datum in oppido Keresztur die 13 junii anno Dni. 1648.

Ferenczi István.

Andreas Koncz.

(Másolatban a gr. Teleki család közös levéltárában Maros-Vársárhelytt, 7781. sz. alatt.

CIII.

EGY NÉVTELEN UNITÁRIUS LEVELE AZ UNITÁRIUS VALLÁS EGY GYALÁZÓJÁHOZ.

Clarissime *καταφρασίν* sic dicte, revera obscurissime.

Audio, qualiter tu superbo animo *κακοζήλῳ* quadam excaecatus et impia tua haeresi abreptus, unitarios veri dei cultores impie et impudenter blasphemaveris, illosque universos coelo excludendos fore aniliter blasphemo ore, venenato mendacique spiritu clamitaveris, sanctamque illorum doctrinam damnaveris, atque ita ex illorum numero aliquem infirmae fidei hominem seduxeris blasphemum te Rabsacem aut Goliathum praestiteris. Quare nisi resipueris, iram vindicis Dei (ne dubita) senties. Magna sane virtus! oppressos opprimere, afflictos affligere, blasphematos blasphemare, semi mortuos occidere velle. O imprudentiam! considera, quod hoc facto, sis aut impius, aut imprudens. Credis, quod illi credunt, aut minus? Si non credas, non es christianus, itaque impius. Si credas, et tamen blasphemus, imprudens es. Num tantum imprudens? imo contra spiritum sanctum blasphemus. Obmutesce ergo Rabsaces! Illuminare Caecae! Ad mentem redi imprudens! Erubescere imprudens! Convertite precator! Vale! Sic precatur salutis tuae cupidus

Anonymus.

(A gróf Teleki-család közös levéltárából.)

Közli: KONCZ JÓZSEF.

BÖLÖNI FARKAS SÁNDOR LEVELE AUGUSTINOVICS PÁLHOZ
1837.

Nagy örömemet találok benne, hogy a méltóságos consiliarius ur, távollétében is rólam megemlékezni méltóztatik. Óhajtanám személyesen is megtenni tiszteletemet, de engem Szebentől bizonyos visszásérv tartoztat el; 's kivált eddig, okaim voltak, miért arra menni sem szándékoztam. — Ha menni fogok talán ezen hónap vége felé, annak főbb oka az lesz, hogy én is a többiekkel együtt örvendhessek, hogy a méltóságos ur személyes érdemeit, a haza is illy kitünőleg megismerte.

Ma ebédre várjuk ide ő herczegségét, a tisztelkedésnek minden jeleivel. Gróf Mitrovszki tegnap ment itt keresztül.

A diaetai tagoknak egy része itt fordulgat meg, azt hiszem, most Szebenben lesznek kevesebben. De a katonaságból fogyunk ki, tegnap elmentek a gránátosok, 20-kán indulnak a Vaselettek, 's a szép kaszánya üressen marad.

Én most, a hivatali dolgon kívül, egy kedves foglalatosságot vállaltam magamra. Schedius és Blaschnek adják ki Magyarország és Erdélynek mappáját nyolcz táblában, melly a Lipczkiénél nagyobb és tökéletesebb lesz 's ára is 48 p. forint. Megszolítván ez iránt, magamra válaltam Erdélyt, hogy azt, nevezetesen az orthographiára nézve corrigálom. Most küldötték el az első táblának felét. Örvendek, hogy Erdélynek, ez egy tökéletességhez közelítő mappája lesz.

Azt hallottuk volt a napokban, hogy a méltóságos consiliarius ur Kolozsvárra fog jöni kevés időre; azt ugyan óhajtanok.

Ma Walther-árvák inspectorát temetjük, ki nem veszekedik többé az elsőség felett.

Magamat továbbra is ajánlva, alázatos tisztelettel maradtam a Méltóságos Consiliarius urnak

Kolozsvárt, 1837. aug. 2-kán

alázatos szolgálja

Farkas Sándor.

(Az unitárius vallásközönség levéltárából.)

Közli: BENCSÉDI GERGELY.